

gers virksomhed er selvstændig virksomhed og er således omfattet af loven. At virksomheden skal være erhvervs-mæssig, betyder, at den direkte eller indirekte skal tilslutte økonomisk fordel og være af en vis varighed.

Loven stiller ikke krav om, at virksomheden skal drives fra fast forretningssted. Loven finder derfor også anvendelse ved såkaldt omførsel af fødevarer, dvs. også virksomhed som drives fra en varebil eller lignende.

Ved detailsalg af fødevarer skal forstås salg til forbrugere, hvorimod eksempelvis engrossalg, dvs. salg af varer til andre næringsdrivende til videresalg eller forarbejdning, ikke er omfattet. Varer, der befinder sig i detailledet, og som efter deres art kan anvendes som fødevarer eller ingredienser i fødevarer, er omfattet af definitionen. Ved fødevarer forstås i overensstemmelse med lov om fødevarer madvarer, drikkevarer, nydelsesmidler og andre varer, der er bestemt til eller må antages at skulle fortrædes af mennesker, jf. lov om fødevarer m.m. § 3.

Bestemmelsen omfatter ud over egentlige fødevarerbutikker også øvrige forretninger o. lign., som sælger fødevarer, f.eks. kiosker. Der er ikke indsat nogen nedre grænse for, hvilket omfang salget af fødevarer skal antage. Loven finder dog ikke anvendelse på virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven), ligesom der i medfør af stk. 3 er mulighed for at undtage visse former for virksomhed fra loven. Der henvises herom til bemærkningerne til stk. 2, nr. 1, og stk. 3.

Kravet om næringsbrev stilles kun til personer og selskaber, der er etableret i Danmark. Udenlandske selskaber kan være etableret via et datterselskab eller en filial. Sådanne virksomheder, der er etableret i Danmark, vil være omfattet af lovforslagets regler om næringsbrev. En udenlandsk borger, der ønsker at omføre varer (dvs. som kører rundt og sælger varer fra en vogn) i Danmark uden at være etableret her, skal således ikke have næringsbrev. Dette er i overensstemmelse med de EU-retlige regler om varernes fri bevægelighed.

Efter *stk. 2, nr. 1*, finder loven ikke anvendelse på virksomheder, der ikke er afgifts- og registreringspligtige efter merværdiafgiftsloven (momsloven). Efter de gældende regler i momslovens § 49 er der en undtagelse fra registrering som momspligtig virksomhed, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt.

Det foreslås endvidere i *stk. 2, nr. 2*, at offentlige institutioners virksomhed skal være undtaget fra lovens bestemmelser. Ved afgørelse af, hvorvidt virksomhe-

den drives af det offentlige, kan der lægges vægt på, om det offentlige er forpligtet til at dække et eventuelt underskud på driften. I så fald vil der i denne lovs forstand være tale om en offentlig institution. Drives virksomheden af en selvejende institution med delvis offentlig ledelse og med pligt for det offentlige til underskuds-dækning, betragtes institutionen som offentlig. Det er derimod ikke tilstrækkeligt, at der ydes tilskud og føres tilsyn. Bestemmelsen og fortolkningen heraf er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

I *stk. 2, nr. 3*, foreslås det, at loven ikke finder anvendelse på forretningssteder, hvortil der er udstedt næringsbrev i henhold til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Restaurationsvirksomhed er således ikke omfattet af nærværende lovforslag, men af det samtidigt fremsatte forslag til ændring af restaurationsloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at visse former for virksomhed ikke er omfattet af loven. Disse regler vil kunne omfatte de tilfælde, hvor virksomhedernes salg af fødevarer er af underordnet betydning, eller hvis virksomhedens primære aktivitet ikke er af en karakter, som omhandlet i stk. 1. Video-forretningers og bygge-markedets salg af slik m.v. kan være et eksempel herpå. Endvidere vil virksomheder, der er gennemgribende reguleret i medfør af anden lovgivning, kunne undtages. Apoteker kan være et eksempel herpå. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes på de tilfælde, hvor det vil være uhensigtsmæssigt bl.a. under hensyn til salgets størrelse eller art, at lade virksomhederne være omfattet af loven. Mindre omfattende salg fra gårde o. lign. kan være et eksempel herpå. Dette salg kan ikke undtages i medfør af stk. 2, nr. 1, når gårdsalget i momsmæssig henseende er en del af hele gårdens virksomhed.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register, der indeholder oplysning om personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der har et næringsbrev, jf. forslaget § 3. Registret skal være offentligt, således at det er tilgængeligt for forbrugerne og myndighederne hvilke personer og selskaber m.v., der har et næringsbrev. Det er tanken, at det på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens hjemmeside skal være muligt at få de oplysninger, der registreres i registret i henhold til § 3, stk. 1.

Registret kommer til at indeholde oplysninger om indehaveren af næringsbrevet, dvs. ejeren af virksom-